

Usługi inwestycyjno - budowlane
mgr inż. Jan Hetnar
48-370 PACZKÓW
ul. Dąbrowskiego 14
tel./fax. (0-77) 431 73 05
NIP – 753-127-22-61

PROJEKT BUDOWLANY

**REMONTU ELEWACJI BUDYNKU DYDAKTYCZNEGO
GIMNAZJUM PUBLICZNEGO W KAMIENIECU ZĄBKOWICKIM**

Inwestor: **GMINA KAMIENIEC ZĄBKOWICKI**

57-230 Kamieniec Ząbkowicki
ul. Ząbkowicka nr 26

Lokalizacja: **KAMIENIEC ZĄBKOWICKI ul. Zamkowa nr 4**
działka nr 999 – obręb: Kamieniec Ząbkowicki

Projektant architektury :	Pieczętka, podpis :
Mgr inż. Krzysztof Wartenberg Uprawnienia budowlane nr 578/98/UW	
Pomocnik projektanta :	Pieczętka, podpis :
mgr inż. Jan Hetnar Uprawnienia budowlane nr 2/160/82	

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU BUDOWLANEGO

- Oświadczenie projektantów	Str. 1
- Zaświadczenie projektantów z Izby Zawodowej Inżynierów Budownictwa	Str. 2-3
- Opis techniczny	Str. 4-7
- Technologia wykonania robót w systemie „Ceresit”	Str. 8-11
- Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	Str. 12-14
- Plan sytuacyjny – mapa zasadnicza w skali 1:500	Str. 15
- Rysunki elewacji projektowanych	Str. 16-23

OPIS TECHNICZNY

1.0 WSTĘP

1.1 Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt remontu elewacji budynku dydaktycznego Gimnazjum Publicznego, położonego w miejscowości Kamieniec Ząbkowicki ul. Zamkowa nr 4, na działce nr 999. Obiekt ten jest położony w strefie ochrony krajobrazu kulturowego, blisko zabytkowego kościoła, przy wjeździe na teren zespołu pałacowo – parkowego.

1.2 Podstawa opracowania

Podstawą opracowania jest zlecenie inwestora oraz materiały wstępne przekazane przez inwestora i zebrane z innych źródeł, a w szczególności:

- wizja lokalna przeprowadzona na obiekcie
- inwentaryzacja elewacji budynku wykonana przez zespół projektowy wykonawcy zlecenia, w zakresie niezbędnym do opracowania projektu
- dokumentacja fotograficzna

1.3 Cel opracowania

Celem opracowania jest podanie rozwiązań architektonicznych i technologicznych dla remontu ścian zewnętrznych, pokrycia dachu i schodów zewnętrznych, przed wejściami do budynku.

2.0 OPIS OGÓLNY

2.1 Lokalizacja

Budynek dydaktyczny gimnazjum położony jest w strefie ochrony krajobrazu kulturowego, blisko zabytkowego kościoła, przy wjeździe na teren zespołu pałacowo – parkowego.

2.2 Opis ogólny budynku

Budynek wybudowany jest w latach osiemdziesiątych ubiegłego stulecia. Od zakończenia budowy był użytkowany, systematycznie konserwowany, bez wykonywania poważniejszych remontów. Budynek wybudowano na podstawie prostokąta z uskokami zachodniej ścianie podłużnej i w ścianach szczytowych oraz z dobudówką na podstawie kwadratu przy narożniku południowo-wschodnim. Przy wejściach do szkoły w podłużnej ścianie wschodniej dobudowano wiatrolapy ze schodami zewnętrznymi i lekkimi daszkami nad drzwiami wejściowymi. Jest to budynek 1-piętrowy, z poddaszem użytkowym i piwnicami, z dwuspadowym dachem o konstrukcji drewnianej. Dach z lukarnami, pokryty blachą trapezową, niesymetryczny. Dłuższa połąć dachu z załamaniem dzielącym ją na dwie części o różnych spadkach. W masywnych, murowanych z cegły, ścianach zewnętrznych osadzono duże, podwójne okna drewniane, zespolone, czterodzielne. Okna te wymieniono w dużej części na okna z profili plastikowych. Schody zewnętrzne betonowe, malowane farbą do podłoża betonowych w kolorze szarym.

3. OCENA STANU TECHNICZNEGO

Bryła budynku masywna, zwarta, statycznie stabilna, nie wykazuje żadnych niebezpiecznych uszkodzeń, które mogłyby zagrażać bezpieczeństwu ludzi i mienia. Istnieją tu jedynie nieszczelności pokrycia dachu i obróbek blacharskich przy lukarnach. Nieszczelności te objawiają się zaciekami na tynkach ścian i sufitów. Zacieki i nieszczelności są systematycznie usuwane. Stan elementów drewnianych jest jednak dobry, krokwie suche, zdrowe, bez znaczących śladów porażenia owadami lub pleśnią. Ogólny stan techniczny konstrukcji budynku należy uznać jako dobry. Oględziny wykazują zużycie i uszkodzenia powierzchniowe budynku – nieznaczne ubytki tynku i powłok malarskich, ubytki okładzin ścian z płytek ceramicznych, wykruszenia betonu na stopniach schodowych i spocznikach, miejscowa korozja obróbek blacharskich.

Tynki gładkie cementowo-wapienne wykazują niewielkie ubytki, złuszczenia i znaczne zabrudzenia i przebarwienia. Rynny i rury spustowe nieznacznie pocięte, miejscowo skorodowane, spękań na łączeniach lutowanych. Tynki kominów i czapki kominowe wykazują znaczne ubytki, beton czapek spękany, rozsypujący się.

4. OPIS REMONTU ELEWACJI BUDYNKU

4.1 Remont dachu

Zaleca się wymianę pokrycia dachu i przebudowę lukarn, dla wyeliminowania nieszczelności i poprawy estetyki obiektu. Dla robót tych należy opracować odrębną dokumentację techniczną i formalną, oraz uzyskać pozwolenie na budowę. Niniejszy projekt nie przewiduje wykonania tych robót. W projekcie niniejszym przewidziano jedynie remont pokrycia istniejącego z malowaniem w ustalonej kolorystyce. Jeśli podjęta zostanie decyzja o przebudowie pokrycia dachu i lukarn, roboty te należy wykonać przed rozpoczęciem remontu elewacji. Jednocześnie z robotami pokrywczymi wykonać należy remont czapek kominowych. Naprawa pokrycia dachu obejmować będzie również wymianę zużytych obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych. Naprawę betonowych czapek kominowych, naprawę tynków oraz malowanie kominów wykonać wg opisu technologii „Ceresit”, załączonego do niniejszego projektu. Malowanie wykonać wg projektu kolorystyki wskazanej na załączonych rysunkach.

4.2 Remont elewacji

Remont elewacji rozpocząć po zakończeniu remontu dachu, co zapewni ochronę wykonywanych tynków i powłok malarskich przed zaciekaniem. Roboty wykonać wg niżej przedstawionej kolejności:

- Skuć tynki odparzone i złuszczone
- Wykonać bruzdy, ukryć do bruzd rurki z przewodami elektrycznymi i telefonicznymi itp.

- Odkuć odstające i nie trzymające się podłoża płytki elewacyjne ceramiczne wraz z zaprawą
- Naprawić powierzchnie ścian w miejscach uszkodzonych oraz po odkuciu płytek
- Zeskrobać szpachelkami i szczotkami drucianymi łuszczące się powłoki malarskie na trwałych tynkach, zmyć urządzeniem ciśnieniowym „Karcher”
- Wykonać naprawę tynków z zaprawy „Ceresit”, która zastosowana będzie do tynkowania ścian wg opisu technologicznego, zaprawę wzmocnić mikrowłóknami
- Wzmocnić przed malowaniem podłoże preparatem gruntującym systemu „Ceresit” z wcześniejszym uzupełnieniem ubytków zaprawą szpachlową.
- Na przygotowanym podłożu wykonać tynk szlachetny, drobnoziarnisty (ziarna do 2 mm), barwiony w całej masie – struktura tynku – nakropiek drobnoziarnisty.
- Po wyschnięciu wszystkich tynków należy wykonać ich gruntowanie preparatem systemu „Ceresit” oraz malowanie farbami silikatowymi systemu „Ceresit”, w kolorach ustalonych wg wzornika firmy KEIM.

4.3 Remont schodów zewnętrznych

Zaleca się obłożenie schodów zewnętrznych płytami kamiennymi granitowymi o grubości 4 cm, na zaprawie klejowej systemu „CERESIT”. Stopnice z płyt o chropowatej powierzchni antypoślizgowej, tzw. „palonej”. Podstopnice z płyt kamiennych nieszlifowanych, „spod piły”. Płytki podstopnic o grubości 2,5-3 cm. Przed ułożeniem płyt kamiennych na stopnicach i podstopnicach należy wykonać właściwe przygotowanie nawierzchni do przyklejenia płyt. W pierwszej kolejności wykość należy wszelkie spękane i uszkodzone fragmenty betonu. Następnie usunąć należy wszystkie warstwy łuszczących się farb szczotkami stalowymi oraz mycie nawierzchni myjką ciśnieniową „Karcher”. Po dokładnym oczyszczeniu wykonać gruntowanie odpowiednim preparatem systemu „Ceresit” oraz uzupełnienie ubytków. W fazie końcowej wykonać układanie płyt kamiennych na kleju. W sposób analogiczny wykonać należy naprawę betonowych nakryw na murkach przy schodach.

5 - UWAGI KOŃCOWE

Wszystkie roboty budowlane należy wykonać z użyciem materiałów dopuszczonych do stosowania na terenie Polski. Materiały te powinny posiadać wymagane atesty lub świadectwa dopuszczenia stosowania. Zastosowanych materiałów nie można mieszać, muszą być one ze sobą zgodne i spójne, jednego systemu technologicznego i producenta. Zaleca się zastosowanie systemu „Ceresit”, dopuszcza się zastosowanie innego systemu renowacji elewacji, zaakceptowanego przez inwestorów oraz przez Urząd Konserwacji Zabytków w Wałbrzychu. Wszelkie prace wykonywać zgodnie z instrukcjami producenta zastosowanego materiału. Przed malowaniem całej elewacji należy przygotować na suchym tynku próbkę wybranego koloru farby i zgłosić do sprawdzenia i ostatecznego zaakceptowania inspektorowi nadzoru inwestorskiego i prowadzącemu przedstawicielowi

Urzędu Ochrony Zabytków. Przed rozpoczęciem robót kierownik budowy winien sporządzić „plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia” w zakresie i w formie zgodnej z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003 r. w sprawie „informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia” – Dz.U. nr 120 poz. 1126

TECHNOLOGIA WYKONANIA ROBÓT W SYSTEMIE „CERESIT”

1. ODTWORZENIE TYNKÓW Z UŻYCIEM TYNKU CEMENTOWO-WAPIENNEGO

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Na podłoża szorstkie, nośne, wolne od tłuszczów, bitumów, pyłów i innych substancji zmniejszających przyczepność może być stosowany tynk zewnętrzny Ceresit CT 22. Zabrudzenia i warstwy o słabej wytrzymałości należy całkowicie usunąć. Dotyczy to też wszelkich substancji antyadhezyjnych oraz powłok malarskich. Podłoża mało nasiąkliwe i niejednolicie wilgotne należy obficie zwilżyć wodą. Przed nakładaniem tynku podłoże powinno być wilgotne, ale nie mokre. Podłoża suche i bardzo nasiąkliwe, a szczególnie mury z bloczków gazobetonowych i silikatowych, zaleca się zagruntować preparatem Ceresit CT 17 i odczekać do wyschnięcia, tj. około 2 godziny. Przed nałożeniem właściwej warstwy tynku należy uzupełnić głębokie ubytki. Można w tym celu zastosować zaprawę CT 22.

WYKONANIE ROBÓT

Zawartość opakowania wsypywać do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody i mieszać, aż do uzyskania jednorodnej masy. Ceresit CT 22 najwygodniej jest mieszać przy użyciu wiertarki z mieszadłem lub w betoniarce. W przypadku maszynowego nakładania tynk mieszać w agregacie tynkarskim. Proporcje wody należy dobrać w zależności od wymaganej konsystencji, typu agregatu tynkarskiego, warunków atmosferycznych oraz rodzaju podłoża. Przed rozpoczęciem wykonywania prac tynkarskich zalecane jest zabezpieczenie wszystkich narożników przy użyciu nierdzewnych profili. Na przygotowane podłoże tynk narzucać kielnią lub agregatem tynkarskim i wygładzać prostopadłe do kierunku nakładania pacą metalową lub długą łatą. Następnie należy powierzchnię dokładnie wyrównać (ścinać) łatą trapezową. Po stężeniu materiału, w zależności od zamierzonego efektu końcowego, można go zacierać pacą styropianową, następnie pacą filcową lub z drobnej gąbki. W przypadku nakładania tynku w więcej niż jednej warstwie, w celu zwiększenia przyczepności kolejnych warstw, CT 22 należy zatrzeć na ostro. Kolejną warstwę nakładać po kilku godzinach, po wstępnym związaniu tynku. Narzędzia i świeże zabrudzenia tynkiem należy myć wodą, a stwardniałe resztki tynku można usunąć mechanicznie. Po całkowitym stwardnieniu i wyschnięciu tynku (tj. po min. 2-3 tygodniach) można go malować farbami akrylowymi CT 42, CT 44, farbami silikonowymi CT 48, CT 49 Silix XD® oraz farbą silikatową CT 54. W niniejszym projekcie przyjmuje się do malowania farby silikatowe.

UWAGI I ZALECENIA

Zbyt duża ilość wody dodana do tynku spowoduje obniżenie jego wytrzymałości. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Wszelkie dane odnoszą się do temperatury +20°C oraz wilgotności względnej powietrza 60%. W innych warunkach należy uwzględnić szybsze lub wolniejsze wiązanie materiału.

Ceresit CT 22 zawiera cement i zmieszany z wodą ma odczyn alkaliczny. W związku z tym należy chronić skórę i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami, płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Zawartość chromu VI – poniżej 2 ppm w okresie ważności wyrobu.

Wykonany tynk należy chronić przed zbyt szybkim przesychaniem poprzez delikatne zraszanie go wodą, zapobieganie przeciągom, zmniejszenie temperatury itp. Na zewnątrz budynków nie należy nakładać CT 22 na ściany silnie nasłonecznione, a wykonaną warstwę chronić przed opadami deszczu i zbyt szybkim przesychaniem przez minimum 24 godz. Zaleca się wtedy stosowanie osłon na rusztowaniach. Oprócz podanych zaleceń prace należy wykonywać zgodnie ze sztuką budowlaną i zasadami BHP.

2. POWŁOKA MALARSKA Z UŻYCIEM PAROPRZEPUSZCZALNEJ FARBY SILIKATOWEJ CT 54

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Farba CT 54 może być stosowana na podłoża nośne, równe, suche i czyste (wolne od substancji zmniejszających przyczepność takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły):

- cienkowarstwowe tynki mineralne (wiek powyżej 3 dni),
- cienkowarstwowe tynki silikatowe (wiek powyżej 3 dni),
- tradycyjne tynki cementowe, cementowo-wapienne i wapienne (wiek powyżej 14 dni),
- mocne, mineralne powłoki malarskie (krzemianowe, cementowe) o dobrej przyczepności .
- mury ceglane, beton (wiek powyżej 28 dni).
- podłoża gipsowe (tylko wewnątrz budynków) o wilgotności poniżej 1%, zagruntowane najpierw preparatem Ceresit CT 17,
- płyty gipsowo-kartonowe, gipsowo-włóknowe (tylko wewnątrz budynków), mocowane według zaleceń producentów płyt, zagruntowane najpierw preparatem CT 17,
- mocne powłoki malarskie o dobrej przyczepności do podłoża.

Nierówne i uszkodzone podłoża trzeba wcześniej naprawić. Można w tym celu zastosować szpachlówkę Ceresit CT 29. Należy sprawdzić wytrzymałość istniejących powłok mineralnych. Istniejące zabrudzenia, warstwy o niskiej wytrzymałości, powłoki malarskie z farb wapiennych i klejowych, jak również resztki tapet oraz klejów trzeba całkowicie usunąć. Zaleca się tu stosowanie myjek ciśnieniowych. Po umyciu wodą, podłoże musi wyschnąć. Dokładnie zabezpieczać (np. folią) powierzchnie, które nie są przeznaczone do malowania np. okna, drzwi. Oślaniać krzewy, rośliny itp. Przypadkowe zachlapania natychmiast, obficie zmywać wodą.

WYKONANIE ROBÓT

Przed aplikacją farby należy dokładnie wymieszać zawartość pojemnika za pomocą wiertarki z mieszadłem przez okres około 2 minut. Zazwyczaj wystarcza dwukrotne malowanie. Na podłożach nasiąkliwych do nakładania pierwszej warstwy można wymieszać farbę z 10 - 15% dodatkiem czystej wody. Drugą, ewentualnie trzecią warstwę nakładać bez rozcieńczania. Pomiedzy nakładaniem kolejnych warstw trzeba zachować, conajmniej 12 godzinne przerwy technologiczne. Pierwszą warstwę należy nakładać pędzlem. Kolejne, na stosunkowo równych powierzchniach można nakładać wałkiem. Należy zwrócić uwagę na równomierne nakładanie farby. Nie należy używać rdzewiejących naczyń i narzędzi. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, stosując farbę o tym samym numerze szarży produkcyjnej, umieszczonym na każdym opakowaniu, albo zmieszać ze sobą zawartość pojemników o różnych numerach szarż. W niniejszym projekcie przewidziano malowanie tynków gładkich farami silikatowymi w kolorach pokazanych na rysunkach. Na tynkach renowacyjnych w parterze budynku, do poziomu pierwszego gzymsu, wykonany będzie barwny tynk cienko warstwo-wy, nkaropek drobnoziarnisty do 2 mm.

Kontrola

Kontrola prac wykonywanych z zastosowaniem produktu CERESIT CT 54 obejmuje:

1. Sprawdzenie podłoża i jego przygotowania zgodnie z wymaganiami karty technicznej
2. Zużycie materiału
3. Ocena wizualna stanu nawierzchni

3. WYPRAWA TYNKARSKA TYNKIEM SILIKATOWO-SILIKONOWYM CT 174

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Na przygotowanym podłożu może być użyty tynk CT 174, po wcześniejszym zagruntowaniu farbą CT16. Roboty rozpocząć należy na podłożu wyschniętym, tj. po min. 3 dniach od dnia wykonania. Podłoże musi być równe, nośne, suche i wolne od tłuszczów, bitumów, pyłów i innych substancji zmniejszających przyczepność. Nierówne i uszkodzone podłoża należy wcześniej wyrównać i naprawić. Istniejące zabrudzenia trzeba całkowicie usunąć.

Zaleca się stosowanie farby gruntującej CT 16 w kolorze zbliżonym do koloru tynku. Tynk CT 174 można nakładać po całkowitym wyschnięciu farby gruntującej CT 16. Napór wilgoci od strony podłoża może spowodować uszkodzenie tynku, dlatego należy upewnić się czy w pomieszczeniach (miejscach) narażonych na trwałe zawilgocenie wykonano odpowiednie warstwy uszczelniające.

WYKONANIE ROBÓT

Dokładnie wymieszać zawartość pojemnika. Jeśli potrzeba, można dobrać konsystencję materiału do warunków stosowania poprzez dodatek niewielkiej ilości czystej wody i ponowne wymieszanie. Nie używać rdzewiejących pojemników i narzędzi. CT 174 równomiernie nanosić na podłoże, na grubość ziarna, za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy. Następnie, kolistymi ruchami płasko trzymanej packi plastikowej, należy nadać mu jednorodną fakturę gęsto ułożonych ziaren kruszywa. Nie wolno skrapiać tynku wodą. Na jednej płaszczyźnie należy pracować bez przerw, zachowując jednakową konsystencję materiału. W przypadku konieczności przerwania pracy, należy wzdłuż wyznaczonej linii przykleić samoprzylepną taśmę, nałożyć tynk, nadać mu fakturę, a następnie zerwać taśmę z resztkami świeżego materiału. Po przerwie należy kontynuować pracę od wyznaczonego miejsca. Krawędź wykonanej wcześniej wyprawy można zabezpieczyć taśmą samoprzylepną.

KONTROLA

Kontrola prac wykonywanych z zastosowaniem produktu CERESIT CT 174 obejmuje:

1. Sprawdzenie podłoża i jego przygotowania zgodnie z wymaganiami karty technicznej
2. Zużycie materiału
3. Ocena wizualna stanu nawierzchni
4. Grubość powłoki/warstwy
5. Sposób wykonania i przygotowanie nawierzchni zgodnie z wymaganiami instrukcji ITB nr 334 oraz *wytycznymi wykonawstwa, oceny i odbioru robót elewacyjnych z zastosowaniem zewnętrznych zespolonych systemów ociepleń* opracowanymi przez SSO

4. WYKONANIE OKŁADZIN Z PŁYT KAMIENNYCH Z UŻYCIEM KLEJU CM 17

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Zaprawa CM 17 może być stosowana na nośne i suche podłoża, wolne od substancji zmniejszających przyczepność (takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły):

- beton (wiek powyżej 3 miesięcy, wilgotność poniżej 4%),
- jastrychy i tynki cementowe, tynki cementowo-wapienne (wiek min. 28 dni, wilgotność poniżej 4%);
- beton komórkowy, odpylony, zagruntowany CT 17.
- istniejące płytki ceramiczne i kamienne – oczyszczone, odtłuszczone i zagruntowane preparatem Ceresit CN 94.

Istniejące zabrudzenia, warstwy zwietrzałe i powłoki malarskie o niskiej wytrzymałości należy usunąć mechanicznie. Podłoża nasiąkliwe zagruntować preparatem Ceresit CT 17 i odczekać do wyschnięcia co najmniej 4 godziny. Nierówności podłoża do 5 mm mogą być dzień wcześniej wypełnione tą samą zaprawą CM 17. W przypadku większych nierówności i ubytków – na posadzkach należy zastosować materiały Ceresit z grupy CN, a na ścianach szpachlówkę Ceresit CT 29.

WYKONANIE ROBÓT

Zawartość opakowania wsypywać do dokładnie odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody i mieszać za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy. Odczekać 5 min. i jeszcze raz wymieszać. Jeśli potrzeba – dodać niewielką ilość wody i zamieszać ponownie.

Zaprawę rozprowadzać po podłożu pacą zębatą. Wielkość zębów pacy zależy od wielkości płytek. Prawidłowo dobrana konsystencja i wielkość zębów pacy sprawiają, że docięnięta, typowa płytka ceramiczna nie spływa z płaszczyzny pionowej, a zaprawa pokrywa min. 65% powierzchni montażowej płytki. Przy aplikacji CM 17 na zewnątrz budynków – należy stosować metodę kombinowaną, tzn. poza rozprowadzeniem kleju po podłożu przy pomocy pacy zębatej, należy gładkim narzędziem nałożyć cienką warstwę zaprawy na powierzchni montażowe płytek.

Płytek nie moczyć w wodzie. Układać je na zaprawie i dociskać póki jeszcze zaprawa lepi się do rąk. Zachować szerokość spoin w zależności od wielkości płytek i warunków eksploatacji. Spoinować nie wcześniej niż po 24 godzinach. Na podłożach odkształcalnych stosować spoinę Ceresit CE 37. Świeże zabrudzenia zaprawą zmywać wodą, a stwardniałe usuwać mechanicznie.

KONTROLA

Kontrola prac wykonywanych z zastosowaniem produktu CERESIT CM 17 obejmuje:

1. Sprawdzenie podłoża i jego przygotowania zgodnie z wymaganiami karty technicznej
2. Zużycie materiału
3. Sprawdzenie czasu pracy materiałem (od wymieszania do ostatecznej aplikacji)
4. Zgodność przygotowania materiału z wytycznymi karty technicznej

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Obiekt: **BUDYNEK DYDAKTYCZNY GIMNAZJUM**

Adres: **57-230 Kamieniec Ząbkowicki**
ul. Zamkowa nr 4 – działka nr 999

Inwestor: **Gmina kamieniec Ząbkowicki**
57-230 Kamieniec Ząbkowicki
ul. Ząbkowicka nr 26

Sporządził: **Mgr inż. Jan Hetnar**

CZĘŚĆ OPISOWA INFORMACJI BIOZ

Część opisową sporządzono zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23.06.2003 roku ogłoszonego w Dzienniku Ustaw nr 120/2003 poz. 1126.

Kolejność opisu przyjęto dokładnie wg wymagań zawartych w rozporządzeniu.

I – ZAKRES ROBÓT

Celem projektu jest odnowienie pokrycia dachu i elewacji zabytkowego budynku mieszkalno-usługowego, wielorodzinnego położonego w centrum wsi, w strefie ścisłej ochrony konserwatorskiej – strefie „A”. Budynek usytuowany jest na działce nr 99. Projekt obejmuje wykonanie n/w robót:

- rozbiórkę czapek kominowych
- rozbiórkę obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych
- odbudowa czapek kominowych, otynkowanie kominów i ich pomalowanie
- montaż obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych
- skucie wszystkich odparzonych tynków i elementów profilowanych wraz ze zmurszą warstwą cegły.
- uzupełnienie wykutych pojedynczych cegieł metodą „szpałdowania”
- wykucie zbędnych wsporników metalowych, wkucie w ściany rur, kabli i przewodów
- oczyszczenie i zagruntowanie ścian preparatem gruntującym
- montaż kamiennej okładziny na stopnicach i podstopnicach schodów

II – WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANÝCH

Na działce nr 9, na której znajduje się budynek przeznaczony do remontu nie istnieje żaden inny obiekt. W pobliżu budynku tego istnieją inne budynki mieszkalno-usługowe o zbliżonej wysokości, na innych działkach. Budynek opisywany i sąsiednie dołączone są do sieci miejskich. Kable przyłączy elektrycznych i telekomunikacyjnych widoczne są na zewnątrz. Inne kable i rurociągi ukryte są w gruncie. Znajdują się tu rurociągi kanalizacji sanitarnej, wody i gazu.

III - WSKAZANIA ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU, KTÓRE MOGĄ STWARZAĆ DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI

Zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia osób wykonujących remont budynku stwarzają kable energetyczne mocowane bezpośrednio do zewnętrznych ścian budynku. Innych elementów stwarzających zagrożenie nie ma.

IV - WSKAZANIA DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ WYSTĘPUJĄCYCH PODCZAS REALIZACJI ROBÓT.

Największe zagrożenie bezpieczeństwa pracowników występują przy wykonywaniu robót w pobliżu kabli energetycznych. Wykonywanie prac na dachu i na rusztowaniu nad chodnikami oraz nad wejściami do budynku stwarza zagrożenie dla osób mogących znaleźć się w pobliżu budynku i rusztowań.

V – WSKAZANIA SPOSOBU PROWADZENIA INSTRUKTAŻU PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIENIE NIEBEZPIECZNYCH.

Instruktaż pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych winien być przeprowadzony przez kierownika budowy. Kierownik winien dokładnie podać kolejność wykonania robót, wykaz narzędzi, którymi można roboty te wykonać, określić istniejące zagrożenia oraz sposób zabezpieczenia pracowników

i osób postronnych przed niebezpieczeństwem. Zapoznanie się z instruktażem dotyczącym pracy na określonym stanowisku pracownicy winni potwierdzić podpisem w założonej książce instruktażu i szkolenia BHP.

VI – WSKAZANIA ŚRODKÓW TECHNICZNYCH I ORGANIZACYJNYCH ZAPOBIEGAJĄCYCH NIEBEZPIECZEŃSTWOM

Na czas wykonywania robót na budynku należy załatwić wszelkie formalności wynikające z Prawa, związane z zajęciem pasa drogowego. Zajęty pas powinien być ogrodzony i oznakowany tablicami informującymi o prowadzeniu robót na rusztowaniu oraz ostrzegającymi o niebezpieczeństwie. Przejścia dla pieszych powinny odbywać się w odległości min. 3,00 m od budynku. Rusztowanie należy osłonić na całej wysokości specjalnymi siatkami ochronnymi. Nad wejściami do budynku wykonać należy daszek osłonowy z desek, wyłożony matami ze słomy lub płytami z miękkiej płyty pilśniowej z osłonięciem folią. Gruz zsypywać bezpośrednio do zakrytych plandekami kontenerów, obudowanymi zsyparami.

Na czas wykonywania robót w pobliżu czynnych kabli energetycznych wyłączyć należy prąd.